

**EIROPAS SAVIENĪBAS
PADOME**

**Briselē, 2009. gada 10. jūlijā
(OR. en)**

**11225/2/09
REV 2**

CONCL 2

PAVADVĒSTULE

Sūtītājs: Prezidentvalsts

Saņēmējs: Delegācijas

Temats: **BRISELES EIROPADOME
2009. GADA 18. UN 19. JŪNIJS**

PREZIDENTVALSTS SECINĀJUMI

Delegāciju vajadzībām pielikumā pievienota Briseles Eiropadomes (2009. gada 18. un 19. jūnijs) prezidentvalsts secinājumu pārskatīta redakcija.

Laikā, kad pasaule piedzīvo smagāko ekonomikas recesiju kopš Otrā pasaules kara, Eiropadome atkal ir apliecinājusi Eiropas Savienības apņemšanos stāvēt pāri pašreizējām grūtībām un domāt par nākotni, pieņemot vairākus lēmumus, lai nolūku ātri un efektīvi atrisinātu plašu jautājumu loku.

Pārliecībā par to, ka Lisabonas Līgums nodrošinās labāku pamatu Eiropas Savienības rīcībai ļoti daudzās jomās, valstu un valdību vadītāji vienojās par juridiskām garantijām, lai reaģētu uz Īrijas iedzīvotāju paustajām bažām, tādējādi sagatavojoties tam, lai atkal jautātu viņu viedokli par Līgumu. Vadītāji arī veica pirmos pasākumus, lai izraudzītos nākamā Komisijas sastāva priekšsēdētāju.

Ekonomikas krīze joprojām ir ārkārtīgi svarīgs jautājums iedzīvotājiem. Līdz šim veiktie nozīmīgie pasākumi banku nozares un reālās ekonomikas atbalstam plašākā nozīmē ir veiksmīgi novērsuši finanšu sabrukumu un sākuši atjaunot reālās izaugsmes izredzes. Eiropadome pieņēma vairākus lēmumus ar mērķi izveidot jaunu finanšu uzraudzības sistēmu, kas aizsargātu Eiropas finanšu sistēmu no riskiem nākotnē un nodrošinātu to, ka pagātnes kļūdas vairs nekad netiek atkārtotas. Galvenā prioritāte jāpiešķir tam, lai risinātu krīzes ietekmi uz nodarbinātību, palīdzot cilvēkiem saglabāt vai atrast jaunas darbavietas.

Veiksmīga klimata pārmaiņu apkarošana arī palīdzēs virzīties uz ilgtspējīgu ekonomiku un radīt jaunas darbavietas. Eiropadome veica turpmākus pasākumus, lai formulētu ES nostāju gada beigās paredzētajā Kopenhāgenas konferencē par klimata pārmaiņām. Eiropadome skaidri norādīja uz savu apņemību saglabāt vadošo lomu šajā procesā un aicināja citus starptautiskās sabiedrības locekļus pilnvērtīgi piedalīties, lai panāktu veiksmīgu un tālejošu Kopenhāgenas konferences iznākumu.

Eiropas līderi pauda dziļas bažas par dramatisko situāciju Vidusjūras reģionā un vienojās par vairākiem pasākumiem, lai palīdzētu visvairāk skartajām dalībvalstīm reaģēt uz nelegālu imigrantu pieplūdumu un novērst jaunas cilvēku traģēdijas.

ES loma pasaulē joprojām ir īpašs Eiropas līderu intereses temats. Eiropas līderi uzsvēra transatlantisko attiecību stratēģisko nozīmīgumu un pauda gandarījumu par Austrumu partnerības sākšanu. Viņi arī uzsvēra, ka Tuvo Austrumu miera process joprojām ir viena no svarīgākajām ES prioritātēm 2009. gadā. Eiropadome atkārtoti apliecināja to, cik ļoti svarīga ir stabilitāte un drošība Afganistānā, Pakistānā un visā reģionā. Eiropadome pieņēma deklarācijas par Irānu un par Korejas Tautas Demokrātisko Republiku. Deklarācijā par Birmu/Mjanmu līderi aicināja nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot Aung San Suu Kyi.

o

o o

Eiropadomes sanāksmi ievadīja īss Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja *Hans-Gert Pöttering* kunga sniegts ziņojums, kam sekoja viedokļu apmaiņa. Eiropadome izteica lielu pateicību *Pöttering* kungam par viņa veikto darbu Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja amatā.

o
o o

1. Institucionāli jautājumi

Īrija un Lisabonas Līgums

1. Eiropadome atgādina, ka Lisabonas Līgums stājas spēkā tikai pēc tam, kad katra no 27 dalībvalstīm ir to ratificējusi saskaņā ar savām attiecīgajām konstitucionālajām prasībām. Eiropadome atkārtoti norāda, ka tā vēlētos, lai Līgums stātos spēkā līdz 2009. gada beigām.
2. Rūpīgi uzklausi Īrijas tautas bažas, kā tās izklāstīja *Taoiseach*, Eiropadome 2008. gada 11. un 12. decembra sanāksmē vienojās par to, ka – ja Lisabonas Līgums stājas spēkā – saskaņā ar vajadzīgajām juridiskajām procedūrām būtu jāpieņem lēmums, lai Komisijas sastāvā arī turpmāk būtu viens valstspiederīgais no katras dalībvalsts.
3. Tāpat Eiropadome vienojās par to, ka citi Īrijas tautu satraucoši jautājumi, kurus minēja *Taoiseach* un kuri attiecas uz nodokļu politiku, tiesībām uz dzīvību, izglītību un ģimeni, kā arī uz Īrijas tradicionālo militārās neitralitātes politiku, būtu jārisina veidā, kas ir pieņemams gan Īrijai, gan pārējām dalībvalstīm, nosakot vajadzīgās juridiskās garantijas. Tāpat tika panākta vienošanās par to, ka būtu jāapstiprina lielā nozīme, kāda ir vairākiem sociālajiem jautājumiem, tostarp darba ņēmēju tiesībām.

4. Ņemot vērā iepriekšminēto, Eiropadome ir vienojusies par turpmāk izklāstīto pasākumu kopumu, kuri pilnīgi atbilst Līgumam un kuru mērķis ir stiprināt Īrijas tautas pārliecību un reaģēt uz tās bažām:
- a) Eiropadomē sanākušo Eiropas Savienības 27 dalībvalstu valstu vai valdību vadītāju Lēmums par Īrijas tautas bažām saistībā ar Lisabonas Līgumu (1. pielikums);
 - b) Svinīgā deklarācija par darba ņēmēju tiesībām, sociālo politiku un citiem jautājumiem (2. pielikums).

Eiropadome arī iepazīnās ar Īrijas vienpusējo deklarāciju (3. pielikums), kas būs saistīta ar Īrijas instrumentu Lisabonas Līguma ratifikācijai.

5. Saistībā ar 1. pielikumā iekļauto lēmumu valstu vai valdību vadītāji ir paziņojuši, ka:
- i) minētais lēmums nodrošina juridisku garantiju tam, ka Lisabonas Līguma stāšanās spēkā neietekmēs konkrētus jautājumus, par kuriem Īrijas tautai ir bažas;
 - ii) lēmuma saturs pilnīgi atbilst Lisabonas Līgumam, un tas neradīs vajadzību vēlreiz ratificēt minēto Līgumu;
 - iii) lēmums ir juridiski saistošs un stāsies spēkā Lisabonas Līguma spēkā stāšanās dienā;
 - iv) noslēdzot nākamo pievienošanās līgumu, viņi pievienotā lēmuma noteikumus izklāstīs protokolā, kas saskaņā ar to attiecīgajām konstitucionālajām prasībām pievienojams Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību;

- v) ar protokolu nekādi netiks mainītas attiecības starp ES un tās dalībvalstīm. Protokola vienīgais mērķis būs piešķirt pilnvērtīgu līguma statusu lēmumā izklāstītajiem precizējumiem, lai ņemtu vērā Īrijas tautas bažas. Tā statuss neatšķirsies no protokolos ietvertiem līdzīgiem precizējumiem, ko saņēmušas citas dalībvalstis. Ar protokolu precizēs, bet nemainīs ne Lisabonas Līguma saturu, ne tā piemērošanu.

Komisijas priekšsēdētāja kandidāta izvirzīšana

6. Valstu un valdību vadītāji ir vienprātīgi vienojušies kā kandidātu iecelšanai Eiropas Komisijas priekšsēdētāja amatā uz laiku no 2009. līdz 2014. gadam izvirzīt *José Manuel DURÃO BARROSO* kungu.
7. Čehijas Republikas ministru prezidents un Zviedrijas ministru prezidents kā pašreizējais un kā nākamais Eiropadomes priekšsēdētājs iesaistīsies apspriedēs ar Eiropas Parlamentu, lai konstatētu, vai Parlaments ir gatavs jūlija plenārsēdē apstiprināt minēto kandidātu.
8. Ņemot vērā šo apspriežu iznākumu, Padome valstu vai valdību vadītāju sastāvā, pamatojoties uz EK līguma 214. panta 2. punkta pirmo daļu, oficiāli pieņems lēmumu par kandidāta izvirzīšanu Eiropas Komisijas priekšsēdētāja amatam.
9. Pārējo Komisijas locekļu kandidātu izvirzīšanas procesu var sākt tikai tad, kad būs skaidrs izvirzīšanas procedūras juridiskais pamats.

Pārejas laika pasākumi saistībā ar EP

10. Eiropadome atgādina 2008. gada decembra deklarāciju par pārejas laika pasākumiem saistībā ar Eiropas Parlamenta sastāvu. Tā vienojas, ka minētajos pārejas laika pasākumos iekļaus 4. pielikumā aprakstītos elementus. Tiklīdz būs izpildīts 2008. gada decembra deklarācijā izklāstītais nosacījums, prezidentvalsts veiks visu nepieciešamo, lai īstenotu minētos pasākumus.

II. Ekonomikas, finanšu un sociālais stāvoklis

11. Eiropas Savienība – gluži kā visa pasaule – vēl arvien saskaras ar sekām, ko radījusi dziļākā un plašākā recesija laikā pēc Otrā pasaules kara. ES ir jāturpina pasākumu izstrāde un īstenošana, lai reaģētu uz krīzi. Tas būtu jādara, pamatojoties uz pēdējos mēnešos gūtiem būtiskiem panākumiem un saskaņā ar Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu, kas pieņemts pagājušā gada decembrī un kura kopējā budžeta atbalsta apjoms 2009.–2010. gadā būs apmēram 5 % no IKP. Padomes ziņojumā, kurā novērtēti valstu ekonomikas atveseļošanas pasākumi, (10771/09), konstatēts, ka valdību un centrālo banku veiktie būtiskie pasākumi palīdz ierobežot lejupslīdes negatīvās sekas un saglabāt darbavietas. Ar šiem pasākumiem ir arī sagatavota augsne ekonomikas ilgtspējīgai atveseļošanai.
12. Eiropadome atkārtoti apliecina savu stingro atbalstu stabilām publiskām finansēm un Stabilitātes un izaugsmes paktam. Turpmākā notikumu attīstība joprojām nav skaidra. Komisijas maija sākumā prognozēto ekonomikas un budžeta perspektīvu apspriedīs Padomē (*ECOFIN*). Eiropadome atkārtoti pauž apņēmību darīt visu vajadzīgo, lai atjaunotu darba vietas un izaugsmi. Ir svarīgi, lai konsolidācija notiktu vienā gaitā ar ekonomikas atveseļanos. Ir acīmredzami vajadzīga skaidra un ticama "izejas stratēģija", tostarp uzlabojot vidējā termiņa fiskālo režīmu un izmantojot koordinētu vidēja termiņa ekonomikas politiku.
13. Eiropadome atbalsta jauno budžeta pasākumu pieņemšanu Latvijā, kuru mērķis ir plaša fiskāla konsolidācija šajā un nākamajā gadā. Tā uzsver, ka pieņemto pasākumu stingra īstenošana apvienojumā ar saprātīgu vidēja termiņa stratēģiju nodrošinās pašreizējās pielāgojumu programmas sekmīgus rezultātus. Eiropadome pauž stingru atbalstu Komisijas nodomam ierosināt drīzu Kopienas nākamās maksājumu bilances atbalsta daļas izmaksu saistībā ar pielāgojumu programmu.

14. Eiropadome apsprieda pašreizējo situāciju piena tirgus jomā. Tā uzaicināja Komisiju nākamajos divos mēnešos iesniegt padziļinātu tirgus analīzi, tostarp iespējamus pasākumus piena tirgus stabilizācijai, vienlaikus ņemot vērā veselības pārbaudes iznākumu.

Jaunas kārtības izveide finanšu tirgos

15. Padomes ziņojumā par finansiālā atbalsta shēmu efektivitāti (10772/09 + ADD 1) uzsvērts, cik nozīmīgas ir bijušas valsts garantijas un rekapitalizācijas shēmas, lai novērstu finanšu nozares sabrukumu, un ka tās ir atstājušas pozitīvu iespaidu uz noguldītāju interešu aizsardzību. Tās arī sekmē darbavietu saglabāšanu, atbalstot kredītu ieplūdumu reālajā ekonomikā.
16. Lai gan šī ES mērogā koordinētā stratēģija ir izrādījusies efektīva finanšu tirgu stabilizēšanai, finanšu iestāžu darbības vide joprojām ir problemātiska un kredītu plūsmas arvien ir ierobežotas. Tāpēc valdībām ir jābūt gatavām īstenot papildu pasākumus, kas var būt vajadzīgi rekapitalizācijai vai bilanču sakārtošanai. Pašreiz ES mērogā veicamie stresa testi palīdzēs labāk izvērtēt finanšu sistēmas izturību, veicinās finanšu tirgu uzticamību un sekmēs koordinētus politikas pasākumus ES mērogā. Visām darbībām ir jāatbilst vienotā tirgus principiem, jānodrošina līdzvērtīgi konkurences nosacījumi un tajās jāņem vērā ticama "izejas stratēģija". Komisija tiek aicināta turpināt pārraudzīt pasākumus, kas veikti finanšu nozares atbalstam, un nodrošināt turpmākas norādes par banku nozares atveseļošanu.
17. Finanšu krīze nepārprotami parādīja, ka ir vajadzīgs labāks finanšu iestāžu regulējums un pārraudzība gan Eiropas, gan pasaules mērogā. Šīs krīzes atklāto trūkumu risināšana palīdzēs novērst krīzes nākotnē. Tā palīdzēs arī atjaunot uzticēšanos finanšu sistēmai, it īpaši uzlabojot noguldītāju un patērētāju aizsardzību, un tādējādi veicinās Eiropas ekonomikas atveseļošanu.

18. Jau ir gūti būtiski panākumi, uzlabojot ES tiesisko regulējumu, it īpaši ar vienošanos, kas panākta par Kapitāla prasību direktīvu, regulu par kredītreitingu aģentūrām un Maksātspējas II direktīvu. Eiropadome aicina turpināt virzīt uz priekšu darbu finanšu tirgus regulējuma jomā, it īpaši, izstrādājot regulu par alternatīviem investīciju fondiem, depozitāriju lomu un pienākumiem, kā arī atvasināto finanšu instrumentu tirgu pārskatāmību un stabilitāti. Eiropadome arī aicina Komisiju un dalībvalstis paātrināt darbu un gūt ātrus panākumus, lai novērstu regulatīvo standartu procikliskās sekas, piemēram, attiecībā uz kapitāla prasībām un aktīviem, kuru vērtība ir samazinājusies. Tā arī aicina dalībvalstis ātri rīkoties vadības algu un finanšu nozares darbinieku atalgojuma jomā, ņemot vērā Komisijas sniegtos ieteikumus.
19. Paziņojumā, ko Komisija sniedza 2009. gada 27. maijā, un Padomes 2009. gada 9. jūnija secinājumos ir iezīmēts ceļš jaunas makrolīmeņa un mikrolīmeņa uzraudzības sistēmas izveidei. Eiropadome atbalsta Eiropas Sistēmisko risku komitejas izveidi, kura uzraudzīs un novērtēs iespējamus draudus finanšu stabilitātei un vajadzības gadījumā izdos riska brīdinājumus un ieteikumus par veicamo rīcību, kā arī pārraudzīs to īstenošanu. ECB Ģenerālpadomes locekļi ievēlēs Eiropas Sistēmisko risku komitejas priekšsēdētāju.

20. Eiropadome arī iesaka izveidot Eiropas finanšu uzraudzības sistēmu, kurā būtu trīs jaunas Eiropas uzraudzības iestādes, – ar mērķi uzlabot valsts uzraudzības kvalitāti un saskaņotību, stiprināt pārrobežu grupu uzraudzību, izveidojot uzraudzītāju kolēģijas un Eiropas vienoto noteikumu kopumu, kas ir piemērojams visām vienotā tirgus finanšu iestādēm. Apzinoties iespējamās vai neparedzamās saistības, kas dalībvalstīm varētu rasties, Eiropadome uzsver, ka Eiropas uzraudzības iestāžu pieņemtajiem lēmumiem nekādi nevajadzētu skart dalībvalstu fiskālos pienākumus. Ievērojot minēto un papildinot Padomes 2009. gada 9. jūnija secinājumus, Eiropadome vienojas, ka Eiropas finanšu uzraudzības sistēmai būtu jāpiešķir saistošas un proporcionālas lēmumu pieņemšanas pilnvaras attiecībā uz to, vai uzraudzītāji izpilda prasības atbilstīgi vienotajam noteikumu kopumam un attiecīgiem Kopienas tiesību aktiem, un attiecībā uz nesaskaņu gadījumiem starp mītnes valsts un uzņēmējvalsts uzraudzītājiem, tostarp uzraudzītāju kolēģiju starpā. Eiropas uzraudzības iestādēm būtu jāpiešķir uzraudzības pilnvaras arī attiecībā uz kredītreitinga aģentūrām. Eiropadome arī uzsver to, cik svarīgi ir nodrošināt, lai jaunā sistēma atbalstītu stabilus un konkurētspējīgus ES finanšu tirgus.
21. Eiropadome pauž gandarījumu par Komisijas ieceri vēlākais 2009. gada rudens sākumā nākt klajā ar tiesību aktu priekšlikumiem jaunas ES uzraudzības sistēmas izveidei, pilnībā ievērojot līdzsvaru starp kompetencēm un finansiālu atbildību un pilnībā ņemot vērā Padomes 2009. gada 9. jūnija secinājumus. Šie priekšlikumi ir jāpieņem ātri, lai jauno sistēmu pilnībā ieviestu 2010. gadā. Eiropadome izskatīs gūtos panākumus 2009. gada oktobra sanāksmē un vajadzības gadījumā dos papildu norādes.

22. Ir vienlīdz svarīgi turpināt veidot visaptverošu pārrobežu sistēmu finanšu krīžu novēršanai un pārvarēšanai. Eiropadome aicina Komisiju sniegt konkrētus priekšlikumus, kā krīzes apstākļos Eiropas finanšu uzraudzības sistēma varētu pildīt stipras koordinējošas funkcijas starp uzraudzītājiem, vienlaikus pilnīgi ievērojot valsts iestāžu pienākumus finanšu stabilitātes saglabāšanā un krīzes pārvarēšanā attiecībā uz iespējamām fiskālām sekām un pilnīgi ievērojot centrālo banku atbildību, it īpaši attiecībā uz likviditātes palīdzības sniegšanu ārkārtas situācijā.
23. Eiropas Savienība turpinās uzņemties vadošu lomu pasaules mērogā, it īpaši G20 forumā. Tā aicina starptautiskos partnerus pilnībā īstenot Vašingtonā un Londonā apstiprinātās saistības, it īpaši attiecībā uz papildu resursu piešķiršanu starptautiskām finanšu iestādēm un finanšu un regulējuma sistēmas reformas paātrināšanu. Eiropadome aicina Padomi un Komisiju nodrošināt, lai ES rūpīgi sagatavotu koordinētu ES nostāju pirms 2009. gada 24. un 25. septembra G20 samita. Tā arī aicina prezidentvalsti un Komisiju saziņā ar starptautiskiem partneriem – tostarp augstākajā līmenī – sistemātiski ierosināt jautājumu par pasaules mēroga regulējumu un uzraudzību.
24. Attiecībā uz SVF resursiem dalībvalstis jau ir paidušas gatavību nodrošināt ātru pagaidu palīdzību EUR 75 miljardu kopapjomā. Principā dalībvalstis ir gatavas uzņemties savu daļu no turpmākām finansēšanas vajadzībām, tām rodoties vidējā termiņā, – atbilstīgi to ekonomiskajai ietekmei, kas atspoguļojas to kvotu daļā, izmantojot jaunu aizņēmumu nolīgumu (*New Arrangements to Borrow*), saistībā ar taisnīgu sloga sadali pasaules mērogā, atzīstot vajadzīgo saikni starp iemaksām un pārstāvību. Lai nodrošinātu taisnīgu un ilgtspējīgu atveseļošanos visiem, ES apstiprina savas saistības atbalstīt jaunattīstības valstis to centienos sasniegt Tūkstošgades attīstības mērķus (TAM), kā arī sasniegt mūsu attiecīgos oficiālās attīstības palīdzības (OAP) mērķus.

Centienų stiprināšana nodarbinātības atbalstam

25. Liela prioritāte arvien ir bezdarba apkarošana. Lai gan rīcība šajā jomā vispirms un galvenokārt ir dalībvalstu kompetencē, Eiropas Savienība var to būtiski ietekmēt, nodrošinot un uzlabojot vispārējo sistēmu, kas vajadzīga, lai garantētu, ka pieņemtie pasākumi ir koordinēti, savstarpēji papildinoši un atbilstīgi vienotā tirgus noteikumiem. Šajā darbā mums ir jāaizsargā un papildus jāstiprina sociālā aizsardzība, sociālā kohēzija un darba ņēmēju tiesības.
26. Neoficiālajā Prāgas nodarbinātības samitā apsprieda konkrētu rīcību, lai palīdzētu mīkstināt krīzes sekas nodarbinātības un sociālajā jomā. Šajās apspriedēs apzināja trīs prioritārās jomas, kurām būtu jāpievērš īpaša uzmanība gan dalībvalstu atveseļošanas pasākumu kompleksos, gan arī Eiropas mērogā sāktajās ierosmēs – i) darbavieta saglabāšana, jaunu darbavieta radīšana un mobilitātes veicināšana; ii) prasmju uzlabošana un darba tirgus vajadzību apmierināšana; iii) piekļuves nodarbinātībai uzlabošana.
27. Pašreizējā situācijā "elastdrošība" ir svarīgs līdzeklis, lai modernizētu un veicinātu darba tirgu pielāgošanās spējas. Par prioritāti būtu jānosaka darba tirgu sagatavošana turpmākai atlabšanai – izveidojot labvēlīgu vidi uzņēmējdarbībai un darbavieta radīšanai, ieguldot prasmīgā, elastīgā un motivētā darbaspēkā un veidojot Eiropu par konkurētspējīgu, uz zināšanām balstītu, iekļaujošu, novatorisku un ekoloģijas ziņā efektīvu ekonomiku. Sociālās aizsardzības sistēmas un sociālās integrācijas politika darbojas kā automātisks ekonomikas stabilizators un kā efektīvs mehānisms, lai mazinātu lejupslīdes sociālo iedarbību un palīdzētu cilvēkiem atgriezties darba tirgū. Īpaša uzmanība arī jāvelta mazāk aizsargātajām personām, kā arī jauniem sociālas atstumtības riskiem.

III. Klimata pārmaiņas un ilgtspējīga attīstība

28. Starptautiskajai sabiedrībai tagad ir īstais laiks uzņemties saistības, lai ierobežotu globālo sasilšanu līdz līmenim, kas nesasniedz 2°C. Saskaņota reakcija uz klimata pārmaiņu un ekonomikas un finanšu krīzes radītiem pārbaudījumiem piedāvās jaunas izdevības un sniegs iespēju pāriet uz drošu un noturīgu ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni, kas var nodrošināt izaugsmi un radīt jaunas darbavietas.
29. Eiropas Savienība atkārtoti aicina visas puses sadarboties, lai Kopenhāgenas konferencē panāktu vērienīgu un kompleksu vienošanos, un tālab paātrināt sarunu gaitu. Tā uzsver, cik svarīgas ir augsta līmeņa starptautiskas sanāksmes, lai panāktu progresu apspriedēs, un cer, ka nākamais Lielāko ekonomiku forums un turpmākās G8 sanāksmes dos pozitīvu pienesumu Apvienoto Nāciju Organizācijas Klimata pārmaiņu konvencijas procesā. Lai veidotu šo pasaules mēroga procesu, ES ir pastiprinājusi divpusēju dialogu klimata pārmaiņu jautājumos ar galvenajiem starptautiskajiem partneriem, tostarp nesenajos samitos ar ASV, Japānu, Kanādu, Korejas Republiku, Krieviju un Ķīnu.
30. Eiropas Savienība ir gatava uzņemties šajā procesā vadošo lomu. Tā jau ir uzņēmusies vērienīgas juridiskas saistības – līdz 2020. gadam samazināt savas siltumnīcefekta gāzu emisijas par 20 %, salīdzinot ar 1990. gada līmeni. Ja citas attīstītās valstis uzņemsies samērojamas saistības par emisiju samazināšanu un ja jaunattīstības valstis iesaistīsies atbilstīgi saviem pienākumiem un attiecīgajām spējām, Eiropas Savienība – saskaņā ar Eiropadomes 2008. gada decembra secinājumiem – ir apņēmusies uzņemties lielākas saistības – līdz 30 % samazinājumam. Centieni, kurus Eiropas Savienība cer sagaidīt līdz 2020. gadam no attīstītajām valstīm un jaunattīstības valstīm, it īpaši no pašām attīstītākajām no tām, ir noteikti Padomes 2009. gada marta secinājumos.

31. Eiropadome apstiprina Padomes 2009. gada 9. jūnija secinājumus. Visām valstīm, izņemot vismazāk attīstītās valstis, būtu jāpiedalās, lai finansētu cīņu pret klimata pārmaiņām jaunattīstības valstīs, balstoties uz vispārēju, vispusīgu un konkrētu ieguldījumu shēmu. Līdz šim viens no galvenajiem Padomes sagatavošanas darbā gūtajiem secinājumiem ir, ka finanšu līdzdalības pamatprincipiem vajadzētu būt maksātspējai un atbildībai par emisijām¹. Eiropas Savienība apzinās vajadzīgo centienu apmēru un, lai gan tā uzsver privātā finansējuma primāro lomu, ES godprātīgi sniegs attiecīgo starptautiskā publiskā finansējuma daļu, lai atbalstītu seku mazināšanas un pielāgošanās darbības – it īpaši vismazāk attīstītajās valstīs. Finansēšanas mehānismu pamatā pēc iespējas būtu jāizmanto esošie instrumenti un iestādes, pēc vajadzības tos reformējot. Jānodrošina efektīvi, iedarbīgi un taisnīgi finanšu mehānismi. Tas ietver vispusīgu zema oglekļa dioksīda emisiju līmeņa attīstības stratēģiju ieviešanu jaunattīstības valstīs un vispusīgas sistēmas izveidi, lai izvērtētu un pārbaudītu seku mazināšanas pasākumus šajās valstīs un ziņotu par tiem.
32. Eiropadome atzinīgi vērtē nākamās prezidentvalsts ieceri ciešā sadarbībā ar Komisiju izstrādāt darba programmu, lai nodrošinātu, ka pirms svarīgām starptautiskām sanāksmēm, kurās gatavojas decembra Kopenhāgenas konferencei, būtu pietiekami daudz laika, lai veiktu koordināciju un pieņemtu lēmumus ES iekšienē. Tā aicina Komisiju cik vien drīz iespējams nākt klajā ar priekšlikumiem, tostarp attiecībā uz finansēšanu, un ir gatava – ņemot vērā pavērsienus starptautiskajās sarunās – oktobra sanāksmē pieņemt attiecīgus lēmumus par visiem finansēšanas aspektiem.
33. Ilgtspējīga attīstība joprojām ir Eiropas Savienības pamatmērķis, kas ietver ekonomikas, sociālo un vides aspektu. Eiropadome aicina Padomi izskatīt Komisijas progresa ziņojumu par Ilgtspējīgas attīstības stratēģijas īstenošanu, lai, cik vien drīz iespējams, vienotos par rīcību, kas būtu jāīsteno prioritārā kārtā.

¹ Tas neskar ES iekšējo sloga sadalījumu, kuru noteiks laicīgi pirms Kopenhāgenas konferences.

34. Eiropadome aicina ātri strādāt saistībā ar Komisijas paziņojumu par Baltijas jūras reģionu, lai 2009. gada oktobra sanāsmē pieņemtu Baltijas jūras reģiona stratēģiju. Šajā sakarā Eiropadome pauž gandarījumu par Baltijas reģiona enerģijas tirgus starpsavienojuma rīcības plānu kā svarīgu devumu, lai stiprinātu Eiropas Savienības enerģijas piegādes drošību. Tā arī aicina Komisiju līdz 2010. gada beigām nākt klajā ar ES stratēģiju Donavas reģionam.
35. Energoapgādes drošība joprojām ir Eiropas Savienības prioritāte. Eiropadome ar bažām norāda uz iespējamām problēmām saistībā ar gāzes piegādi no Krievijas caur Ukrainu. Eiropadome ir pārliecināta, ka visas puses ievēros savas saistības, lai novērstu tādas situācijas atkārtošanos, kad tiek pārtraukta gāzes piegāde Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm. Padome un Komisija turpinās rūpīgi uzraudzīt un izvērtēt situāciju un, kad vien tas vajadzīgs, ziņos Eiropadomei. Šajā sakarībā Eiropas Savienībai ir ārkārtīgi svarīgi sarunās ar saviem partneriem turpināt paust vienotu viedokli, balstoties uz rezultātiem, kas panākti enerģētikas konferencēs Budapeštā, Sofijā un Prāgā.

Nemot vērā minēto, Eiropadome pauž gandarījumu par vienošanos, ko Padome panākusi attiecībā uz pārskatīto Direktīvu par naftas uzkrājumiem, un sagaida no Komisijas, ka tā drīz nāks klajā ar Direktīvu par gāzes piegādes drošību, lai pēc iespējas drīz panāktu vienošanos. Eiropadome oktobra sanāsmē izvērtēs gūtos rezultātus attiecībā uz enerģētikas infrastruktūru un starpsavienojumiem, kā arī krīzes pārvarēšanas mehānismiem, atbilstīgi nostādnēm, par kurām tā vienojās šā gada martā.

IV. Nelegāla imigrācija

36. Nesenie notikumi Grieķijā, Itālijā, Kiprā un Maltā rāda, ka steidzamā kārtā jāpastiprina centieni nelegālas imigrācijas efektīvai novēršanai un apkarošanai uz ES dienvidu jūras robežām, lai tādējādi novērstu jaunas cilvēku traģēdijas. Ir svarīga apņēmīga Eiropas reakcija, kas būtu stingra, solidāra un kas balstītos uz kopīgu atbildību, kā arī atbilstu Eiropas Imigrācijas un patvēruma paktam un Vispārējai pieejai migrācijai. Jāpastiprina minēto dokumentu īstenošana, it īpaši attiecībā uz sadarbību ar izcelsmes valstīm un tranzītvalstīm. Jāturpina visas darbības Vidusjūras rietumu reģionā un pie ES austrumu un dienvidaustrumu robežām.
37. Ņemot vērā pašreizējo humanitāro situāciju, ātri jānosaka un jāīsteno konkrēti pasākumi. Eiropadome aicina koordinēt brīvprātīgus pasākumus, lai iekšēji pārvietotu starptautiskās aizsardzības saņēmējus dalībvalstī, kuras saskārušās ar īpašu un nesamērīgu spiedienu, un īpaši apdraudētas personas. Tā pauž gandarījumu par Komisijas ieceri nākt klajā ar ierosmēm šajā sakarā, un to sākt ar izmēģinājuma projektu attiecībā uz Maltu. Tā mudina Padomi un Eiropas Parlamentu panākt vienošanos, kas ļautu ātri izveidot Eiropas patvēruma atbalsta biroju. Eiropadome arī uzsver, ka ir vajadzīgas pastiprinātas, *FRONTEX* koordinētas robežkontroles darbības, skaidri noteikumi par kopīgu patrulēšanu un izglābto personu nogādāšanu krastā, kā arī kopīgu repatriācijas lidojumu plašāka izmantošana. Šajā sakarā Eiropadome aicina veikt stingras darbības, lai efektīvi cīnītos pret organizēto noziedzību un noziedzīgiem tīkliem, kas iesaistīti cilvēku tirdzniecībā.

38. Eiropadome uzsver, ka būtiski jāstiprina sadarbība ar galvenajām izcelsmes valstīm un tranzītvalstīm. Tā aicina Komisiju atbilstīgi Padomes agrāk pieņemtām pilnvarām izpētīt konkrētas sadarbības iespējas ar trešām valstīm. Ir jāuzlabo ES atpakaļuzņemšanas nolīgumu efektivitāte, kas ir daļa no kopējās ES ārpolitikas. Prioritāte ir noslēgt sarunas par EK atpakaļuzņemšanas nolīgumiem ar galvenajām izcelsmes un tranzītvalstīm, piemēram, Lībiju un Turciju; līdz tam laikam būtu pienācīgi jāīsteno jau spēkā esošie divpusējie nolīgumi.
39. Eiropadome mudina Padomi pilnībā ņemt vērā minēto, izstrādājot jauno daudzgadu pamatprogrammu brīvības, tiesiskuma un drošības jomā. Eiropadome aicina Komisiju nākamajai Eiropadomes sanāksmei iesniegt turpmākus priekšlikumus, kas balstīti uz šo problēmu piemērotu risinājumu.

V. Ārējās attiecības

40. Eiropadome pieņēma deklarācijas par Pakistānu un Afganistānu (5. pielikums), Birmu/Mjanmu (6. pielikums), KTDR (7. pielikums) un Irānu (8. pielikums).
41. Eiropadome pauž gandarījumu par Austrumu partnerības sākšanu. Tā atkārtoti apliecina savu pārliecību, ka turpmāka šīs ierosmes īstenošana gan tās divpusējā, gan daudzpusējā aspektā ir svarīga un abpusēji izdevīga ES un Austrumeiropas partneriem, palīdzot nodrošināt pārticību un stabilitāti visu iesaistīto valstu iedzīvotājiem. Tā aicina Komisiju un nākamās prezidentvalstis turpināt darbu saskaņā ar 2009. gada 7. maija Prāgas samita kopīgo deklarāciju.

42. Tuvo Austrumu miera process 2009. gadā joprojām ir svarīga Eiropas Savienības prioritāte. Eiropadome apstiprina Padomes 15. jūnijā pieņemtos secinājumus.
43. Eiropadome atkārtoti apliecina transatlantisko attiecību stratēģisko nozīmi, kas uzsvērtā ES un ASV neoficiālajā samītā Prāgā 2009. gada 5. aprīlī. Eiropadome pauž gandarījumu par 2009. gada 15. jūnija kopīgo deklarāciju par Gvantamo līča ieslodzījuma centra slēgšanu, kas dod spēcīgu papildu stimulu sadarbībai terorisma apkarošanas jomā, kuras pamatā ir kopīgas vērtības, starptautiskās tiesības, cilvēktiesību ievērošana un tiesiskums. Eiropadome pauž gandarījumu arī par ASV priekšlikumu uzlabot ASV un ES sadarbību enerģētikas jautājumos. Eiropadome arī cer izvērst pastiprinātu sadarbību ar ASV klimata pārmaiņu apkarošanas, reģionālo jautājumu, ekonomikas un attīstības jomā.
-

1. PIELIKUMS

**EIROPADOMĒ SANĀKUŠO ES 27 DALĪBVALSTU VALSTU VAI VALDĪBU VADĪTĀJU
LĒMUMS PAR ĪRIJAS TAUTAS BAŽĀM
SAISTĪBĀ AR LISABONAS LĪGUMU**

Eiropas Savienības 27 dalībvalstu, kuru valdības parakstījušas Lisabonas Līgumu, valstu vai valdību vadītāji,

ņemot vērā iznākumu Īrijas 2008. gada 12. jūnija referendumā par Lisabonas Līgumu un Īrijas tautas bažas, ko paudis *Taoiseach*,

vēloties ņemt vērā šīs bažas, ievērojot minēto līgumu,

ņemot vērā Eiropadomes 2008. gada 11. un 12. decembra secinājumus,

ir vienojušies par šo lēmumu.

A IEDALA

TIESĪBAS UZ DZĪVĪBU, ĢIMENI UN IZGLĪTĪBU

Lisabonas Līguma noteikumi, ar kuriem piešķir juridisku statusu Eiropas Savienības Pamattiesību hartai, un minētā Līguma noteikumi brīvības, drošības un tiesiskuma jomā nekādi neiespaido apjomu un piemērojamību Īrijas Konstitūcijas 40.3.1., 40.3.2. un 40.3.3. pantā paredzētajai aizsardzībai saistībā ar tiesībām uz dzīvību, 41. pantā paredzētajai ģimenes aizsardzībai un 42. pantā un 44.2.4. un 44.5.5. pantā paredzētajai aizsardzībai saistībā ar tiesībām uz izglītību.

B IEDAĻA

NODOKĻU POLITIKA

Lisabonas Līguma noteikumi neko un nevienai dalībvalstij nemaina Eiropas Savienības kompetences apjomā vai īstenošanā nodokļu jomā.

C IEDAĻA

DROŠĪBA UN AIZSARDZĪBA

Savienības starptautiskās darbības virzītājspēks ir šādi principi – demokrātija, tiesiskums, cilvēktiesību un pamatbrīvību universālums un nedalāmība, cilvēka cieņas neaizskaramība, vienlīdzības un solidaritātes princips, kā arī Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu un starptautisko tiesību principu ievērošana.

Savienības kopējā drošības un aizsardzības politika ir kopējās ārpolitikas un drošības politikas sastāvdaļa, un tā nodrošina Savienības darbības spēju, lai veiktu misijas ārpus Savienības nolūkā nodrošināt miera uzturēšanu, novērst konfliktus un stiprināt starptautisko drošību saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu principiem.

Tā neskar ne dalībvalstu, tostarp Īrijas, drošības un aizsardzības politiku, ne dalībvalstu pienākumus.

Lisabonas Līgums neietekmē un neskar Īrijas tradicionālo militārās neitralitātes politiku.

Dalībvalstu - tostarp Īrijas, kas rīkojas solidaritātes gaisotnē un neskarot tās tradicionālo militārās neitralitātes politiku - kompetencē būs noteikt, kāda veida palīdzību vai atbalstu sniegt dalībvalstij, kura ir teroristu uzbrukuma upuris vai bruņotas agresijas upuri savā teritorijā.

Jebkāds lēmums pāriet uz kopēju aizsardzību būs jāpieņem ar Eiropadomes vienprātīgu lēmumu. Dalībvalstīm, tostarp Īrijai, saskaņā ar Lisabonas Līguma noteikumiem un savām attiecīgajām konstitucionālajām prasībām būtu jālemj par kopējas aizsardzības pieņemšanu vai nepieņemšanu.

Šīs iedaļas noteikumi neskar un neietekmē nevienas citas dalībvalsts nostāju vai politiku drošības un aizsardzības jomā.

Tāpat katras dalībvalsts kompetencē ir saskaņā ar Lisabonas Līguma noteikumiem un jebkādām savām iekšējām juridiskajām prasībām izlemt, vai piedalīties pastāvīgā strukturētā sadarbībā vai Eiropas Aizsardzības aģentūrā.

Lisabonas Līgumā nav paredzēts ne veidot Eiropas armiju, ne arī noteikt dienestu kādos militāros formējumos.

Tas neiespaido Īrijas vai ikvienas citas dalībvalsts tiesības noteikt savu aizsardzības un drošības izdevumu būtību un apjomu, kā arī savu aizsardzības spēju būtību.

Īrijas vai ikvienas citas dalībvalsts kompetencē būs saskaņā ar savām iekšējām juridiskajām prasībām lemt par piedalīšanos vai nepiedalīšanos kādā militārā operācijā.

D SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

Šis lēmums stājas spēkā vienā dienā ar Lisabonas Līgumu.

2. PIELIKUMS

SVINĪGĀ DEKLARĀCIJA PAR DARBA ŅĒMĒJU TIESĪBĀM, SOCIĀLO POLITIKU UN CITIEM JAUTĀJUMIEM

Eiropadome apliecina, ka Savienība piešķir lielu nozīmi:

- sociālajai attīstībai un darba ņēmēju tiesību aizsardzībai;
- sabiedriskiem pakalpojumiem;
- dalībvalstu atbildībai par izglītības un veselības aizsardzības pakalpojumu sniegšanu;
- valsts, reģionālo un vietējo iestāžu būtiskai lomai un plašai rīcības brīvībai, sniedzot, pasūtot un organizējot vispārējas ekonomiskas nozīmes pakalpojumus.

Vienlaikus tā uzsver to, ka ir būtiski ievērot ES līgumu vispārīgo sistēmu un noteikumus.

Lai to uzsvērtu, Eiropadome atgādina, ka Līgumi, kā tie grozīti ar Lisabonas Līgumu:

- izveido iekšēju tirgu un tiecas veicināt Eiropas stabilu attīstību, kuras pamatā ir līdzsvarota ekonomiskā izaugsme un cenu stabilitāte, sociālā tirgus ekonomika ar augstu konkurētspēju, kuras mērķis ir panākt pilnīgu nodarbinātību un sociālo attīstību, kā arī vides augsta līmeņa aizsardzību un tās kvalitātes uzlabošanu;
- pauž Savienības vērtības;
- atzīst tiesības, brīvības un principus, kas saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 6. pantu izklāstīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā;

- tiecas apkarot sociālo atstumtību un diskrimināciju un veicināt sociālo taisnīgumu un aizsardzību, sieviešu un vīriešu līdztiesību, paaudžu solidaritāti un bērnu tiesību aizsardzību;
- uzliek Savienībai pienākumu, nosakot un īstenojot savu politiku un darbības, ņemt vērā prasības, kas saistītas ar augsta nodarbinātības līmeņa sekmēšanu, atbilstīgas sociālās aizsardzības garantēšanu, sociālās atstumtības apkarošanu, kā arī ar izglītības, mācību un cilvēku veselības aizsardzības augsta līmeņa nodrošināšanu;
- kā Savienības kopīgo vērtību ietver valsts, reģionālo un vietējo iestāžu būtisko lomu un plašo rīcības brīvību, sniedzot, pasūtot un organizējot vispārējas ekonomiskas nozīmes pakalpojumus, lai, cik vien iespējams, ievērotu patērētāju vajadzības;
- nekādā veidā neskar dalībvalstu kompetenci sniegt, pasūtīt un organizēt ar ekonomiku nesaistītus vispārējas nozīmes pakalpojumus;
- paredz, ka kopējās tirdzniecības politikas jomā Padomei, risinot sarunas un slēdzot starptautiskus nolīgumus sociālo, izglītības un veselības aprūpes pakalpojumu tirdzniecības jomā, lēmumi jāpieņem vienprātīgi, ja šie nolīgumi draud radīt nopietnus traucējumus šādu pakalpojumu organizācijai valstī un kaitē dalībvalstu spējai nodrošināt šo pakalpojumu sniegšanu; un
- paredz, ka Savienība atzīst un veicina sociālo partneru lomu Eiropas Savienības līmenī un veicina dialogu starp tiem, ņemot vērā valstu sistēmu dažādību un ievērojot sociālo partneru autonomiju.

3. PIELIKUMS

ĪRIJAS VALSTS DEKLARĀCIJA

Īrija atkārtoti apliecina, ka tā atbalsta Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu mērķus un principus, kuros galvenā atbildība par starptautiska miera un drošības uzturēšanu ir piešķirta Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomei.

Īrija atgādina par savu atbalstu Eiropas Savienības kopējai ārpolitikai un drošības politikai, ko Īrijas tauta vairākkārt ir apliecinājusi referendumā.

Īrija apliecina, ka tās dalība Eiropas Savienības kopējā ārpolitikā un drošības politikā neietekmē tās tradicionālo militārās neitralitātes politiku. Līgumā par Eiropas Savienību nepārprotami noteikts, ka Savienības drošības un aizsardzības politika neietekmē dažu dalībvalstu drošības un aizsardzības politikas īpašo būtību.

Atbilstīgi tās tradicionālajai militārās neitralitātes politikai Īrija nav nekādu saistību savstarpējas aizsardzības jomā. Līgumā par Eiropas Savienību noteikts, ka jebkāds Savienības lēmums pāriet uz kopēju aizsardzību būtu jāpieņem ar dalībvalstu vienprātīgu lēmumu un jāpieņem atbilstīgi to attiecīgajām konstitucionālajām prasībām. Saskaņā ar Īrijas Konstitūciju ir jārīko referendums, lai pieņemtu jebkādu šādu lēmumu, kas ir saistošs Īrijai, un šī prasība netiks skarta, ja Īrija ratificētu Lisabonas Līgumu.

Īrija atkārtoti apliecina, ka tā atbalsta miera un valstu draudzīgas sadarbības ideālu, kā arī starptautisku domstarpību mierīgas atrisināšanas principu. Tā vēlreiz apliecina savu stingro atbalstu konfliktu novēršanai, atrisināšanai un miera uzturēšanai un atgādina sava militārā un civilā personāla sasniegumus šajā jomā.

Tā atgādina, ka Īrijas aizsardzības spēku kontingenta dalībai ārējās operācijās, tostarp operācijās, kuras īsteno saskaņā ar Eiropas kopējo drošības un aizsardzības politiku, ir vajadzīga a) Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes vai Ģenerālās asamblejas atļauja operācijas īstenošanai, b) Īrijas valdības piekrišana un c) *Dáil Éireann* apstiprinājums saskaņā ar Īrijas tiesību aktiem.

Īrija norāda, ka tai nav pienākuma piedalīties pastāvīgā strukturētā sadarbībā, kas paredzēta Līgumā par Eiropas Savienību. Jebkādam lēmumam, ar ko ļauj Īrijai tajā piedalīties, būs vajadzīgs *Dáil Éireann* apstiprinājums saskaņā ar Īrijas tiesību aktiem.

Tāpat Īrija norāda, ka tai nav pienākuma piedalīties ne Eiropas Aizsardzības aģentūrā, ne arī īpašos projektos vai programmās, kas ierosinātas tās aizgādībā. Jebkāds lēmums par piedalīšanos šādos projektos vai programmās būs jāpieņem valsts līmenī, un tam būs vajadzīgs *Dáil Éireann* apstiprinājums saskaņā ar Īrijas tiesību aktiem. Īrija paziņo, ka tā piedalīsies vienīgi projektos un programmās, kas palīdz uzlabot spējas, kuras vajadzīgas, lai piedalītos ANO pilnvarotās miera uzturēšanas, konfliktu novēršanas un starptautiskās drošības stiprināšanas misijās atbilstīgi Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu principiem.

Lisabonas Līguma stāšanās spēkā neietekmēs šajā deklarācijā izklāstīto situāciju. Ja Īrija ratificēs Lisabonas Līgumu, šī deklarācija būs saistīta ar Īrijas ratifikācijas instrumentu.

4. PIELIKUMS

Pārejas pasākumi attiecībā uz Eiropas Parlamenta sastāvu un deputātu skaitu

- a) 736 vietām, kuras ir aizpildītas EP jūnija vēlēšanās, pievienos šādas 18 deputātu vietas:

Bulgārija	1	Nīderlande	1
Spānija	4	Austrija	2
Francija	2	Polija	1
Itālija	1	Slovēnija	1
Latvija	1	Zviedrija	2
Malta	1	Apvienotā Karaliste	1.

- b) Šo papildu deputātu vietu aizpildīšanai attiecīgās dalībvalstis iecels personas atbilstīgi saviem valsts tiesību aktiem un ar nosacījumu, ka viņas ir ievēlētas tiešās vispārējās vēlēšanās, konkrētāk, *ad hoc* vēlēšanās vai atsaucoties uz 2009. gada jūnija Eiropas Parlamenta vēlēšanu rezultātiem, vai arī personas, kuras iecels valsts parlaments no savu deputātu vidus.¹

¹ Šādā gadījumā piemēros noteikumu par aizliegumu ieņemt vairākus amatus, kurš noteikts Aktā par Eiropas Parlamenta pārstāvju ievēlēšanu tiešās vispārējās vēlēšanās.

5. PIELIKUMS

DEKLARĀCIJA PAR PAKISTĀNU UN AFGANISTĀNU

Eiropas Savienība piešķir lielu nozīmi stabilitātei un drošībai Afganistānā un Pakistānā, kā arī plašākā reģionā. Gan Afganistānai, gan Pakistānai jāpārvar sarežģītas un neatliekami risināmas problēmas. Lai gan ES atkārtoti apstiprina savas īpašās saites ar katru valsti atsevišķi, dažas no minētajām problēmām ir savstarpēji cieši saistītas un ir atrisināmas tikai, sadarbojoties spēkiem, kas var ietekmēt reģiona stabilitāti, drošību un attīstību. ES pauž gandarījumu par arvien plašāku dialogu starp Afganistānas un Pakistānas valdībām un atbalsta to, kā arī mudina turpināt nesenos pasākumus, lai uzlabotu savstarpējās attiecības.

Pakistāna

Eiropas Savienība pauž gandarījumu par nesenā ES un Pakistānas samita sekmīgajiem rezultātiem, tas iezīmē soli uz priekšu stratēģiskā dialoga attīstībā. ES un Pakistāna ir uzticīgas primārajam mērķim – apkarot terorismu un cīnīties pret radikalizāciju. ES atzīst Pakistānas ievērojamus panākumus virzībā uz demokrātisku civilu pārvaldi un turpinās palīdzēt iestāžu veidošanas procesā, lai arī turpmāk stiprinātu Pakistānas demokrātiskās struktūras. Eiropas Komisija ir uzņēmusies saistības humānās palīdzības veidā nodrošināt EUR 72 miljonus un izmantot vēl EUR 50 miljonus, lai atbalstītu rehabilitāciju un rekonstrukciju, – tādējādi kopējā summa, kas atvēlēta Pakistānā pārvietoto personu atbalstam, būs vairāk nekā EUR 120 miljoni.

ES un Pakistānas valdība tagad pievērsīsies turpmākiem pasākumiem pēc samita. Šajā sakarā Eiropadome uzsver, ka ekonomikas ilgtspējīga attīstība ir būtiska turpmākam Pakistānas progresam un ka ir svarīgi ievērojami paplašināt ES tirdzniecības attiecības ar Pakistānu, tostarp ilgtermiņā, iespējams, izmantojot brīvas tirdzniecības nolīgumu. ES stiprinās īpašo dialogu tirdzniecības jomā, lai panāktu virzību šajā darbā. ES turpinās sniegt atbalstu centieniem, ar ko paredzēts sekmēt tirdzniecības liberalizāciju Dienvidāzijā, un mudinās Pakistānu veicināt tirdzniecību reģionā, it īpaši ar Indiju un Afganistānu.

ES atzinīgi vērtē Pakistānas apņēmību pastiprināt terorisma apkarošanas centienus un apzinās Pakistānas tautas un bruņoto spēku nestos upurus, sevišķi pašlaik notiekošajās operācijās Ziemeļrietumu pierobežas provincē. Eiropas Savienība ir pārliecināta, ka sekmīgs iznākums būtiski stiprinātu demokrātiski ievēlēto valdību, lai tā varētu sasniegt savus politikas un attīstības mērķus. ES uzsver, ka ir svarīgi nekavējoties reaģēt uz krīzi Svātas reģionā, nodrošinot humāno palīdzību, un ir gatava sniegt turpmāku palīdzību, lai pārvietotām personām dotu iespēju atgriezties savās mājās. ES atbalstīs Pakistānas valdību reģiona vispusīga rehabilitācijas un atjaunošanas plāna īstenošanā.

Afganistāna

ES atkārtoti apstiprina savu ilgtermiņa apņēmību atbalstīt Afganistānu ceļā uz drošību, stabilitāti un pārticību, vienlaikus uzsverot, ka Afganistānas iestādēm ir galvenā atbildība par valsts attīstību.

Atzīstot sarežģīto vidi, kurā noritēs pirmais afgāņu vadītais vēlēšanu process, ES uzskata, ka ir ļoti svarīgi Afganistānā sarīkot ticamas, integrējošas un drošas prezidenta un reģionālās vēlēšanas saskaņā ar starptautiskiem standartiem, kas stiprinātu Afganistānas tautas atbalstu savām varas iestādēm. Ir īpaši svarīgi, lai valsts īstenotu savu varu objektīvi un godīgi, nodrošinot, ka neviens kandidāts nav negodīgi pakļauts nelabvēlīgiem apstākļiem. Politiska leģitimitāte ir pamatā turpmākam Afganistānas progresam. Afganistānas politiķiem ir jāpilda būtisks uzdevums – uzrunāt vēlētājus un mudināt afgāņus īstenot savas tiesības uz vadītāju izvēli, piedaloties vēlēšanās augstā. Turklāt ES aicina kandidātus izmantot vēlēšanu kampaņas laiku, lai nāktu klajā ar politiskiem manifestiem, ar ko informētu iedzīvotājus un tos iesaistītu politikas procesā. Piedaloties starptautiskos centienos, ES joprojām ir apņēmusies atbalstīt vēlēšanas un izvietos Afganistānā starptautisku vēlēšanu novērotāju grupu.

ES saglabā apņēmību Afganistānā veicināt tiesiskumu un labu pārvaldību un mudina Afganistānas valdību vislielāko uzmanību pievērst būtisku panākumu gūšanai šajā jomā, it īpaši reģionu un vietējā līmenī. Viens no pamatelementiem ES iesaistē Afganistānā vēl arvien ir afgāņu spēju un atbildības veidošana gan policijā, gan civilās nozarēs. Šajā sakarā ES policijas misija *EUPOL Afghanistan* ir būtisks devums, ko sniedz aktīva ES iesaiste Afganistānā, un tās mandāts paredz 400 cilvēku liela starptautiska personāla izvietojumu, lai pārraudzītu, konsultētu un nodrošinātu apmācības policijas darbā un plašākā tiesiskuma jomā. Eiropadome uzsver, ka svarīga ir iecere Afganistānā *NTMA* sistēmā izvietot Eiropas Žandarmērijas spēkus – kā papildu ierosme, lai palielinātu policijas spējas. ES izpildīs savu marta apņemšanos – izskatīt, ko tā var stratēģiski un praktiski darīt, lai stiprinātu afgāņu spējas nodrošināt tiesiskumu un lai palīdzētu Afganistānas valdībai stiprināt cilvēktiesību ievērošanu un pārvaldību.

ES uzsver, ka Afganistānas Nolīgums un Afganistānas Valsts attīstības stratēģija joprojām ir atbilstīgs pamats Afganistānas politiskai, sociālai un ekonomiskai attīstībai, savukārt *UNAMA* jāveic koordinācijas uzdevumi kā starptautiskās sabiedrības centienu centrālais elements. Šajā sakarā ES – kā galvenais partneris atjaunošanas un attīstības jomā – ir iecerējusi ar Eiropas Kopienas un dalībvalstu rīcības palīdzību stiprināt un konsolidēt savu atbalstu Afganistānai.

6. PIELIKUMS

DEKLARĀCIJA PAR BIRMU/MJANMU

Eiropadome aicina nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot *Aung San Suu Kyi*, kura nenogurstoši aizstāvēja brīvības un demokrātijas vispārīgās vērtības. Ja viņu un visus citus politieslodzītos neatbrīvos, 2010. gada vēlēšanu ticamība tiks grauta vēl vairāk. ES reaģēs ar papildu mērķtiecīgiem pasākumiem. Mēs aicinām Birmu/Mjanmu sākt patiesu pāreju uz demokrātiju, kas nesīs mieru un pārticību tās tautai.

Šajā sakarībā Eiropadome pauž gandarījumu par to, ka kaimiņvalstis ir skaidri aicinājušas īstenot brīvu, godīgu un integrējošu politisko procesu. Turklāt ES atkārtoti apliecina, ka tā stingri atbalsta ANO Starptautiskās misiju un ģenerālsekretāra *Ban Ki Moon* personīgu iesaistīšanos, tostarp viņa agrīno vizīti uz Birmu/Mjanmu.

7. PIELIKUMS

DEKLARĀCIJA PAR KOREJAS TAUTAS DEMOKRĀTISKO REPUBLIKU (KTDR)

Eiropadome stingri nosoda KTDR visnesenāk veikto kodolieroču izmēģinājumu un vairākkārtējās raķešu palaišanas, izmantojot ballistisko raķešu tehnoloģijas. Šie Drošības padomes rezolūciju pārkāpumi nopietni apdraud Korejas pussalas mieru un stabilitāti, kā arī reģionālo un starptautisko drošību.

Šai saistībā Eiropadome pauž gandarījumu par to, ka vienprātīgi ir pieņemta Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Rezolūcija 1874, ar kuru pastiprina starptautiskās sankcijas pret KTDR vadību.

Eiropadome aicina Padomi un Eiropas Komisiju šo rezolūciju nekavējoties un pilnībā transponēt, lai pastiprinātu piespiedu pasākumus, kas attiecas uz Ziemeļkorejas vadītājiem un ar viņiem saistītām struktūrām. Eiropadome uzsver, cik būtiski ir ātri un efektīvi īstenot visus šos pasākumus, tostarp tos, kas vērsti uz to kravu inspekciju, kuras ieved KTDR vai izved no tās.

Eiropadome aicina KTDR atturēties no jebkādas attiecīgo Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes rezolūciju pārkāpšanas, īstenot šīs rezolūcijas un iesaistīties dialogā un sadarbībā, tostarp ātri atsākot Sešu pušu sarunas.

8. PIELIKUMS

DEKLARĀCIJA PAR IRĀNU

Eiropadome apstiprināja Padomes 15. jūnijā pieņemtos secinājumus. Tā uzsvēra, ka Irānas vēlēšanu rezultātiem būtu jāatbilst Irānas tautas cerībām un izvēlei. Eiropadome atkārtoti apliecina, ka Irānas iestādēm būtu jāizmeklē jautājumi par vēlēšanu norisi.

Eiropas Savienība ar dziļām bažām vēro reakciju uz protestiem visā Irānā. Tā stingri nosoda vardarbības lietošanu pret protestētājiem, kuras rezultātā ir gājuši bojā cilvēki. Eiropadome aicināja Irānas iestādes nodrošināt, lai visiem Irānas iedzīvotājiem būtu garantētas mierīgas pulcēšanās un izteiksmes tiesības. Iestādēm būtu jāatturas no spēka pielietošanas pret mierīgām demonstrācijām. Eiropadome nosodīja vardarbīgo vēršanos pret žurnālistiem, masu saziņas līdzekļiem, saziņu un protestētājiem, kas kontrastē ar relatīvi atklāto un iedrošinošo laikposmu priekšvēlēšanu kampaņas laikā.

Eiropadome arī uzsvēra, ka Irānai – savstarpējas cieņas gaisotnē un pilnībā atzīstot Irānas starptautiskās saistības – ir svarīgi sadarboties ar starptautisko sabiedrību visos problemātiskajos jautājumos, it īpaši jautājumā par Irānas kodolprogrammu.

9. PIELIKUMS

Eiropadomei iesniegtie atsauces dokumenti

- Ziņojums par finansiāla atbalsta shēmu efektivitāti, ko Padome pieņēma 2009. gada 9. jūnijā (10772/09 + ADD 1)
- Ziņojums par Eiropas Ekonomikas atveseļošanas plānu, ko Padome pieņēma 2009. gada 9. jūnijā (10771/09)
- Secinājumi par starptautisku finansējumu rīcībai klimata jomā, ko Padome pieņēma 2009. gada 9. jūnijā (10827/09)
- Secinājumi par ES finanšu uzraudzības stiprināšanu, ko Padome pieņēma 2009. gada 9. jūnijā (10862/09)
- Secinājumi par Tuvo Austrumu Miera procesu, ko Padome pieņēma 2009. gada 15. jūnijā (11046/09)
- Prezidentvalsts ziņojums par EDAP (10748/09)
- Secinājumi par "Eiropas sirdsapziņu un totalitārismu", ko Padome pieņēma 2009. gada 15. jūnijā (10710/1/09 REV 1)
